

— Какъ ви се вижда всичко това? Съ гордостъ изгледаха тѣ младия човѣкъ.

Кирилъ, безъ да се чуди, разгледа предметитѣ и рече:

— Азъ съмъ библиотекаръ при висшата школа въ Цариградъ и зная императорския музей. Мога да ви увѣря, че тамъ ние имаме по-много, по-хубави, по-скъпи и по-стари нѣща отъ вашитѣ тука. Нашата наука е по-стара. Вие се занимавате съ магии, а нашитѣ стари мъдреци (Сократъ, Платонъ, Аристотель, Св. Иванъ Златоустъ, Григорий Богословъ, Василий Велики) сж написали и дали най-мъдритѣ съчинения, каквито има въ свѣта. Вие знаете ли нашитѣ строители-архитекти, нашитѣ художници (живописци и ваятели), нашитѣ музиканти? Добре сте направили, че сте събрали и запазили вашитѣ книги и предмети на изкуството, но по-добре ще направите, ако дойдете да видите, що имаме и каква цена то струва. И всичко това благодарение на Бога.

Арабскитѣ учени се ядосаха на Кирила и го отпуснаха да се завърне въ Цариградъ.

Като се завърна, Кирилъ каза на императора, че сарацинитѣ сж опасни и ламтятъ да завладѣятъ Византийското царство.

